

P.S.V. பிக்சர்ஸ்

வீரக்கனஸ்

ஒளிப்பதிவு &
டைரக்டர்

G.K.ராஜ

தயாரிப்பு
P.S.வீரப்பா

KR

BAKTHA

பி. எஸ். வி. பிக்சர்ஸ்

வீரக்கனல்

கதைச் சுருக்கம்

“மந்திரி”, “மந்திரி” என்று அழைக்கும் மக்கள் “மன்னவரே”, “மன்னவரே” என்று அழைக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறான் வேழநாட்டு அமைச்சன் ரணதீரன். எனவே, மன்னர் திருமார்பனை மதுவையும் மங்கையரையும் கொடுத்து தன்கைப்பாவையாக்கிக் கொள்கிறான். தன்னை எதிர்த்த ஏனையோரை ஒழிக்க முயற்சிகள் செய்கிறான். அவன் சதிச்செயல்களுக்குத் தப்பி பரந்தாமனும் அவன் தாயும் காடுமேடுகளில் அலைந்து திரிகின்றனர். ஆனால், ஒருநாள் பரந்தாமன் தாயை மந்திரியின் ஆட்கள் பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றனர். ஆட்சியாளரின் அக்கிரமச் செயல்களைக் கண்டு பொங்கி எழுகிறான் பரந்தாமன். மன்னர் பிறந்தநாள் விழாவின் போது அரசவையிலே வந்து ‘நியாயம்’ கேட்கிறான். தன் தாய் தந்தையைக் காணவேண்டும் என்கிறான். ‘தந்தையைக் காணக் காலம் கடந்துவிட்டது’ என்று தாயைக் காட்ட ஏற்பாடு செய்கிறான் ரணதீரன். ஆவலோடு தாயையாவது காணலாம் என்று போகிறான் பரந்தாமன். அந்தோ! அவன் தாயை அவன் பிணமாகவே காண நேரிடுகிறது. தாயின் உதிரத்தின் மீது சபதமெடுக்கிறான்—ரணதீரனைப் பழிவாங்கியே தீருவேன் என்று—அதுமுதல் நாட்டில் நடக்கும் அக்கிரமங்களை எதிர்க்க ஆரம்பிக்கிறான். பரந்தாமன் உயிரோடிருந்தால் பலிக்காது தன் சதித்திட்டங்கள் என்பதை அறிந்து அஞ்சிய ரணதீரன் ஆத்திரம் அடைகிறான். மன்னர் பேராதையிலிருக்கும் போதே வெற்றுப் பத்திரங்களில் கையெழுத்து வாங்கிக்கொள்கிறான். அவர் பெயரைச் சொல்லியே பரந்தாமனை ராஜத்துரோகக்குற்றம் சாட்டி தேசப்பிரஷ்டம் செய்கிறான். நாடு கடத்தப்பட்ட பின்பும், வீரர்களை அனுப்பி அவனைக் கொல்ல முயற்சி செய்கிறான். ஆனால்—பரந்தாமன் அவர்களை வென்று உயிர் தப்பி ஓர் ஆற்றில் விழுந்து கரையில் ஒதுக்கப்பட்டுக்கிடக்கிறான். தற்செயலாக அவனைக் காண்கிறாள் ராஜாத்தி என்ற கிராமப்பெண். அவனைத் தன் குடிசைக்குக் கொண்டுசென்று கண் தெரியாத தன் தந்தைக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறாள். நீதிக்காகப் பாடுபடும் நல்லெண்ணம் கொண்ட இளைஞன் என்பதை அறிந்த பெரியார் அறிவுடைநம்பி, அவனை தன்னுடனேயே இருக்கும்படி சொல்கிறார்—ராஜாத்திக்கும் பரந்தாமனுக்கும் நாளடைவில் காதல் வளர்கிறது.

பரந்தாமன் தப்பிவிட்ட சேதி அறிந்த ரணதீரன், தானே அவனைத்தேடிப் பிடிப்பதென்று புறப்பட்டு வருகிறான்—ராஜாத்தி

குடிசையில், அவன் இருப்பதறிந்து வந்து பார்க்கிறான். அங்கே பரந்தாமன் இல்லை. ஆனால் ராஜாத்தி அவன் கையில்சிக்கிறான். அவளை அரண்மனைக்குத் தூக்கிச் செல்கிறான். மன்னருக்குப் பருவ விருந்தளிக்க அவளை ஏற்பாடு செய்கிறான். மன்னர் வரு முன் தானே ராஜாத்தியிடம் சென்று அவள் மனதை அறியச் சாகசம் செய்கிறான். ஆனால், அவள் பைத்தியம்போல் பாவனை செய்து அவளை அடித்து விரட்டிவிடுகிறாள். அது சமயம் அறைக்கு வெளியில் வந்த மன்னரை மந்திரியின் கையாள் காளிமுத்து, தடுத்து நிறுத்தவே—“நான் ராஜாவா? அல்லது ரணதீரன் ராஜாவா?” என்ற பிரச்சினை எழுகிறது—மன்னர் விழித்துக்கொண்டார் — இனி சுணங்காமல் அவரையே தொலைத்துவிடவேண்டும் என்று சுறு சுறுப்படைகிறான் ரண தீரன். தேன்மொழி என்ற பெண்மூலம் மன்னருக்கு நீராழி மண்டபத்தில் “உயிர் விடுதலை” அளிக்கத் திட்டமிடுகிறான். அந்தப் பழியைச்சுமத்துவதற்கும் பரந்தாமனை அங்கு வரவழைப்ப தற்கும் ஒரு தந்திரம் செய்கிறான். “ராஜாத்தி நீராழி மண்டபத் தில் இருப்பதாக வதந்தியைக் கிளப்பினால் பரந்தாமன் அங்கு ஓடோடி வருவான்” என்பதே அத்திட்டம். இதைப் பட்டும் படாமலும் ஒட்டுக்கேட்ட மந்திரியின் தங்கை பொற்கொடி, ஏற் கனவே பரந்தாமன் மீது அன்பு கொண்டிருந்த காரணத்தால் இதை அவனுக்குச் சொல்கிறாள்.

நீராழி மண்டபத்தில் மன்னரைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறான் ரணதீரன். எதிர்பாராதவிதமாக பரந்தாமன் வந்து மன்னரைக் காப்பாற்றுகிறான். அதுசமயம் மந்திரியின் சதிச்செயல்களை அம்பலப்படுத்துகிறான். மயக்கம் தெளிந்த நிலையில் மன்னர் இவைகளைக் கேட்கிறார். ஓரளவு மனத்தெளிவு பெறுகிறார். முடிவில் பரந்தாமன் தப்பிச்செல்கிறான். மன்னர் ரணதீரனின் வஞ்சம் முழுவதும் தெரிந்துகொள்வதற்காக அவன் முன்பு மட்டும் “பழைய மன்ன”ராகவே நடிக்கிறார். ஆனால், உண்மை யில் மதுவையும் மங்கையரையும் மறந்துவிடுகிறார்.

சிறையிலிருக்கும் ராஜாத்தியை பரந்தாமன் தன் தோழன் சந்தோஷத்தின் உதவியால் காப்பாற்றுகிறான். இதனால் ஆசிர மடைந்த ரணதீரன், பரந்தாமனின் தோழர்களை எல்லாம் இழுத்து வந்து சிறையில் அடைக்கிறான்.

இதை அறிந்த பரந்தாமன் நேரே மன்னரிடம் சென்று, தன் தோழர்களுக்கு விடுதலை வழங்க ஏற்பாடு செய்கிறான். மன்னரும் அப்படியே செய்கிறார். இதை மந்திரி அறியவில்லை.

தன்னால் அடைக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் பரந்தாமன் தப்ப வைத்துவிட்டதைக்கேட்டு, “பரந்தாமன் தலைக்குப் பத்தாயிரம் பொன்” என்று அறிவிக்கிறான்.

மன்னர் ஆண்டவன் என்ற மாறுவேடத்தில் இருக்கும் போது, கண் பார்வை இழந்த ராஜாத்தியின் தந்தையைக்காணும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவர்தான் முன்னால் அமைச்சர் அறிவுடைமம்பி எனத் தெரிகிறது.

ராஜாத்தியை, பெரியவர் அரண்மனையில் போயிருக்கச் சொல்கிறார். முதலில் பயந்த அவள், பெரியவரின் வாக்குக்காகச் செல்ல சம்மதிக்கிறாள்.

அரண்மனைப் பந்தய மைதானத்திலே, மன்னருக்குப் பக்கத்திலே, ராஜாத்தி உட்காந்திருப்பதைக் கண்டு—ரணதீரனுக்கு—திகைப்பு, மக்களுக்கு—அதிர்ச்சி, பொற்கொடிக்கு—மருட்சி பரந்தாமனுக்கு—வெறுப்பு. ஆத்திரம், அவமானம். உலகத்தின் மீதே வெறுப்புக் கொண்டவனாகவரும் பரந்தாமனை, பொற்கொடி தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வதையும் அவன் பரந்தாமனிடம் பேசும் பேச்சுக்களையும் ராஜாத்தி கேட்க நேரிடுகிறது!

தன் காதல் வாழ்வில் குறுக்கிடக் கூடியவள் பொற்கொடி தான் என்பதை அறிந்த ராஜாத்தி, பரந்தாமனை ஆள் அனுப்பி அழைக்கிறாள்.

பரந்தாமன்—ராஜாத்தியைக் கண்டபடி பேசி, உதறித்தள்ளி விட்டுச் செல்கிறான். இவ்வளவிற்கும் பொற்கொடிதான் காரணம் என்று எண்ணிய ராஜாத்தி நேரே அவனிடம் செல்கிறாள்!

“நீ, பட்டத்துராணியா? அந்தப்புரத்து அழகியா? ஆசை நாயகியா?—இதை முதலில் தெளிவுபடுத்திக்கொள்” என்று பொற்கொடி ராஜாத்தியைப் பேசி, அவளை விரட்டுகிறாள்.

“நான் யார்?” என்று மன்னரிடமே ராஜாத்தி கேட்க—அவள் அவர் மகள்தான் என்பது தெரியவருகிறது—இதை ரணதீரன் கேட்க நேரிடுகிறது.

ரணதீரன் உடனடியாக மன்னரைச் சிறைப்படுத்துகிறான். அடுத்து அவரையும், ராஜாத்தியையும் கொன்றுவிடத் திட்டம் தீட்டுகிறான்.

ரணதீரன் சதிச்செயல் நிறைவேற்றிற்று...? மன்னரும் ராஜாத்தியும் என்ன ஆனார்கள்?... மணிகுடம் யார் தலையை அலங்கரித்தது?... பரந்தாமன்—ராஜாத்தி காதல் நிறைவேறிய விதம்!! வெள்ளித்திரையில் விபரம் காணலாம்!

பாடல்கள்

இயற்றியவர்:
கண்ணதாசன்

1

பாடியவர்:
பி. சுசீலா

சிரித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும்—வாழ்வில்
தேவை எல்லாம் அடைந்து ஆனந்தம் பெறவேண்டும் (சிரித்து)
பொறுத்திருந்தால் காலம் போய்விடக்கூடும்—இளமை
பொழுது மறைந்து விட்டால் சுகம் என்ன கூறும் (சிரித்து)
அந்தி வந்தால் மனதில் ஆசை வராதோ—பெண்ணை
அள்ளி அணைக்கும்படி இளமை சொல்லாதோ
பொழுது விடிவதென்றால் கோபம் வராதோ—இந்தப்
பூமியை மறக்க நெஞ்சம் ஆவல் கொள்ளாதோ (சிரித்து)
இன்பத்தில் பிறந்ததுதான் எந்தக் கலையும்—ஆண், பெண்
இருவர் இல்லாவிடில் ஏதிர்த உலகம்
எண்ணம் பொருந்திவிட்டால் ஏற்படும் மயக்கம்—இன்பம்
எத்தனை எத்தனையோ வேறென்ன விளக்கம் (சிரித்து)
முன்னம் பிறந்தவர்கள் யாரும் இன்றில்லை—அவர்
முடித்த கதையை விட்டால் வேறொன்றுமில்லை
தன்னந் தனிமைதான் இருவரின் எல்லை—எண்ணம்
தாவிக் கலந்து விட்டால் துயரங்கள் ஏதுமில்லை; (சிரித்து)

இயற்றியவர்:
கண்ணதாசன்

2

பாடியவர்:
பி. சுசீலா

சிலையோடு விளையாட வா—இன்பக்
கலையோடு உறவாடி நிலையான சுவைகாண (சிலை)
தளிர் போலும் முகம் வேண்டுமா—இல்லை
மலர் போலும் விழி போதுமா...?
மாருத சுகம் வேண்டுமா—உன்னை
மறவாத மனம் போதுமா—வண்ண
யயிலோடு விளையாடும் முகில் போலவா—அன்பு
மழையோடு வா, காதல் கடலாட வா—தங்கச் (சிலை)
காலையில் அரும்பாகி அந்தியில் மலராகி
காதலில் உருவானதால்
தனிமையும் தாளாமல் துணைவரைக் காணாமல்
நூல் போல நெளிந்தாடும் இடையைப் பார்—சொந்தம்
தானாகக் கொண்டாடும் நடையைப்பார்—மின்னல்
அலைபோல அசைந்தாடும் உடையைப்பார்—மதி
மயக்கம் மிகும் உறக்கம் தரும் வித்தை
பழகாத கிளியோடு சுகம் காண வா—இந்தச் (சிலை)

சென்றபின் திரும்பாது தேடினும் கிடைக்காது
தென்றலில் உருவான பெண்மை—இங்கு
நானென்றும், நீயென்றும் எனைத்தேடி—வந்து
நடமாடும் ஆண் மக்கள் பல கோடி
எந்தன் உள்ளம் உங்கள் சொந்தம்—மனம்
சீந்தாமல் சிதறாமல் தேன் போலும் கதை காண

(சிலை)

இயற்றியவர்:

3

பாடியவர்:

அ. மருதகாசி

டி. எம். சௌந்திரராஜன்

பிறப்பவர்கள் பல கோடி

இறப்பவர்கள் பல கோடி

இறப்பில்லாமல் என்றும் வாழ

தியாகமே உயிர் நாடி

(பிறப்)

புரட்சி எனும் விதை விதைத்து

பொது நல மெனும் பயிர் வளர்த்து

அடக்கு முறைக்கும் ஆளாவோர்

அடையும் பரிசும் இதுதானே...?

(பிறப்)

மக்கள் வாழ்வை முன்னேற்ற

மங்கையர் கற்பைக் காப்பாற்ற

நித்தம் உழைக்கும் உத்தமரின்

நிலையும் உலகில் இது தானே...?

(பிறப்)

கொந்தளிக்கும் கடலை போல்

நெஞ்சமெலாம் குமுறுதடா

சொந்த உயிர் பிரிவது போல்

இந்த நாடே துடிக்குதடா...

(பிறப்)

இயற்றியவர் :

4

பாடியவர் :

கண்ணதாசன்

பி. சுசீலா

பூ முடிப்பதும், பொட்டு வைப்பதும் யாருக்காக

நீ புரிந்து கொண்டால் போதுமிதை யாரிடமும் சொல்லாதே

மரம் பிறந்தது மூன்னாலே, கொடி பிறந்தது பின்னாலே—கொடி

மரத்திலேறி கழுத்தைச் சுற்றிப் படர்ந்ததம்மா தன்னாலே

ஆற்றில் வந்த வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்த மாப்பிள்ளை—ஒரு

அன்னத்தையும் பார்ப்பதில்லே என்னைப் பார்த்த கண்ணிலே

(பூ முடிப்)

மனசு மேலே மனசு வச்சா மயக்கம் வரும் தெரியுமா—நான்

மயங்கி மயங்கி விழுந்ததெல்லாம் உனக்குங் கூடப் புரியுமா

நீ ஆடி ஆடி நடப்பதெல்லாம் அங்கேபார்த்த பழக்கமா—இல்லே

ஆடுவதால் பொருத்தமான ஜோடி உனக்கும் கிடைக்குமா...?

(பூ முடிப்)

சிங்கம் போல வாய்க்குமென்று மங்கை நானும் நினைக்கல்லே—
தங்கமான குணத்தைக் கண்டு தந்தைகூட மறுக்கல்லே [அவர்
எங்கள் வாழ்வைப் பிரிப்பதற்கு எவரும் இன்னும் பிறக்கல்லே
இருவர் உண்டு இயற்கை உண்டு இன்பம் உண்டு உலகிலே.

இயற்றியவர் :

5

பாடியவர்கள் :

கண்ணதாசன்

சீர்காழி கோவிந்தராஜன்
பி. சுசீலா.

ஆண் : தங்கக் கிளியே மொழி பேசு
சர்க்கரை இதழால் கவி பாடு
பெண் : சிங்கத் தமிழன் மார்பினிலே
சிரிக்கும் மயிலே விளையாடு
ஆண் : வேலில் வடித்த கண்ணுலே
மேனியில் வளரும் கலையாலே
பாலில் பிழிந்த சொல்லாலே
பருவம் பொங்கும் சிலைபோல்
பெண் : அணைக்கும் காதல் கைகளிலே
அன்னக் கொடிபோல் உறவாடு
படைகளை வென்ற தோள்களிலே
பறவையைப் போல இசை பாடு
ஆண் : கன்னம் என்பது பழத்தோட்டம்
கண்ணும் முகமும் மலர்த் தோட்டம்
மின்னும் கனியிதழ் சித்தும் புன்னகை
அன்பெனும் காதல் சுவையூட்டும்
பெண் : அன்று கலந்தோம் கரையினிலே
இன்று கலந்தோம் உயிரினிலே
இன்பக் கடலில் அன்புப் படகில்
என்றும் வாழ்வோம் உலகினிலே

இயற்றியவர் :

6

பாடியவர்கள் :

பட்டுக்கோட்டை
கல்யாண சுந்தரம்

திருச்சி லோகநாதன்
எல். ராஜேஸ்வரி

பெண் : போட்டுக்கிட்டா ரெண்டு பேரும்
சேந்து போட்டுக்கணும்—ஒலகம்
புதுசா மாறும்போது பழைய மொறையை
மாத்திக்கணும்

ஆண் : போட்டுக்கிட்டா... ஆமா
போட்டுக்கிட்டா...தாலி

(போட்டுக்)

பெண் : போட்டுக்கிடும் முன்னே நல்லா
பொண்ணும் புள்ளையும் பாத்துக்கணும்
படிக்குதாண்ணு கேட்டுக்கணும்

ஆண் : புரிஞ்சுக்காமே ஆரம்பிச்சா

ஆபத்திலே மாட்டிக்கணும்

(போட்டுக்)

பெண் : கழுத்துலே தாலி கெடந்தா

காலிகூட மதிப்பான்—கொஞ்சம்

கண்ணியமா நடப்பான்—இந்தக்

கயிறு மட்டும் இல்லை யிண்ணா

கழுதைபோல இடிப்பான்

ஆண் : ஆம்பளைக்கும் தாலி கெடந்தா

அடுத்த பொண்ணு மதிப்பா—கொஞ்சம்

அடங்கி, ஒடுங்கி நடப்பா—இந்த

அடையாளம் இல்லை யிண்ணா

அசட்டுத்தனமா மொறைப்பா

(போட்டுக்)

இதுலே மட்டும் போடுற முடிச்செ

இறுக்கிப் போட்டுக்கணும்—நல்லா

இழுத்துப் பாத்துக்கணும்—அது

பெண் : எடையிலே பிரிஞ்சுக்காமே

முறுக்கிப் போட்டுக்கணும்

ஆண் : அதுலே ஒண்ணும் கொரைச்சலில்லே

அழுத்திப் போட்டிருக்கு—உண்மை

அன்பு ஆசை ரெண்டும் சேத்து

முறுக்கிப் போட்டிருக்கு

முணு முடிச்சாப் போட்டிருக்கு

(போட்டுக்)

பெண் : பொறப்பு வளப்புச் சட்டம்

ஆண் : நாம்—சேந்து போட்டுக்கணும்

பெண் : பொழெப்பு இருப்பு கோட்டம்

ஆண் : அதையும் சேர்த்து போட்டுக்கணும்

பெண் : அட வரவு செலவு திட்டம்

ஆண் : ஒண்ணு சேந்து போட்டுக்கணும்

பெண் : நம்ம வழக்கமான ஆட்டம்

ஆண் : ஹா.....ஹா.....ஹா.....

(போட்டுக்)

இயற்றியவர் :

7

பாடியவர்கள் :

கண்ணதாசன்

சீர்காழி கோவிந்தராஜன்

திருச்சி லோகநாதன்

பி. சுசீலா, எல். ராஜேஸ்வரி

பெண் : கைகள் இரண்டில் வளை குலுங்க

காலில் சிலம்பு சுல கலங்க

ஆண் : அன்னக் கொடியிடை பின்னி அசைத்திட

ஆடி மகிழ்வோம் அம்மாளை

(கைகள்)

பெண் : ஆரடி கூந்தல் மழைபோல—அதில்

ஆண் : அணையும் கைகள் மார்போலே

பெண் : பூத்துச் சிரிக்கும் முகத்தினிலே—ஒரு

ஆண் : பொட்டு குலுங்குது மீன் போலே

(கைகள்)

ஆண் : ஊராரெல்லாம் ஆடையிலே
உனக்கென்ன வேலை மேடையிலே
தாளம் இல்லாமல் பாவம் இல்லாமல்
நாமும் குதிப்போம் கூட்டத்திலே

பெண் : ஆம்பளை பொம்பளை இரு ஜாதி
ஆசையில் மட்டும் ஒரு ஜாதி

ஆண் : குணத்திலே பாதி, உருவத்திலே பாதி
குரங்கும் நாமும் ஒரு ஜாதி

மக்கள் : காடு வெட்டி நாடு கண்ட கைகள் எங்கள் கைகள்
கல் பிளந்து சிலை வடித்த கைகள் எங்கள் கைகள்
பாடுபட்ட கைகள் பலன் பெறக் காண்போம்
பண்பிழந்த பகைவர்க்கு வீரக்கனல் ஆவோம்
வீரக்கனல் ஆவோம்.....

இயற்றியவர் :
கண்ணதாசன்

8

பாடியவர்கள் :
சீர்காழி கோவிந்தராஜன்
பி. சுசீலா

ஆண் : சித்திரமே சித்திரமே சிரிக்கக் கூடாதா
சிறிது நேரம் அருகில் நீயும் இருக்கக் கூடாதா

பெண் : சித்திரம் போல் பிறந்துவிட்டால் சிரிக்கக் கூடாது
சிரித்து விட்டால் பெண்மையிலே மதிப்பிருக்காது

ஆண் : சொல்லுக்கடங்காமல் மலரும் தோகை உன்கண்களிலே
—இரு

நெல்லின் மணிகளைப்போல்—எனது நிழலைக்

காணுகின்றேன்

பெண் : காணும் இடமெல்லாம்—உங்கள் காட்சி

நிறைந்திருக்க

கண்கள் இரண்டில் மட்டும்...உருவம் கண்பதில்

என்ன விந்தை

சித்திரம் போல் சித்திரம் போல் சிரித்திருப்போமே
சிலையைப் போல உலகை நாமும் மறந்திருப்போமே

ஆண் : அச்சம் ஒரு கனியாய்—ஆசை அழகு மாங்கனியாய்
வெட்கமும் ஓர் கனியாய்—உன்னிடம் முக்கனி

காணுகின்றேன்

பெண் : இந்தக் கனிகளெல்லாம்—உங்கள்

இன்பக் கனிகளன்றோ

அன்புக் கடலினிலே—என்றும்

ஆடி தவழ்ந்திருப்போம்

சித்திரம் போல் சித்திரம் போல் சிரித்திருப்போமே
சிலையைப் போல் உலகை நாமும் மறந்திருப்போமே

எமது அடுத்த வெளியீடு!

6000

உங்கள் அபிமான
நகைத்திரங்கள் நடிக்கும்

பி.எஸ்.வி
பிக்சர்ஸின்

மகத்தான
முன்னுவது தயாரிப்பு

இசை

ஒளிப்பதிவு &
டைரக்ஷன்

கே.வி.மகாதேவன். ஜி.கே.ராஜா

K-R

பி.எஸ்.வி.பிக்சர்ஸ்

1,2 வது தெரு. லேக் ஏரியா. நுங்கம்பாக்கம். சென்னை-6